

Bevillinger, der bør gives. Jeg figter der- ved for det første til en ganske lille Be- villing — jeg tror, den er paa godt og vel 4,000 Kr. — til Indkaldelse af nogle Mil- itærarbejdere, som skulle gøre Tjeneste ved Føgtningsskoler m. m. og Skolekolen. Forholdet har tidligere været det, at saa længe vi havde Novemberholdet, kunde man uden Hindring for dets Uddannelse tage det fornødne Mandstab til denne Tjeneste, som er en Militærarbejdertjeneste, fra dette No- vemberhold. Men da Novemberholdet er faldet bort, er Stillingen bleven den, at man ikke har nogen til at besørge denne Tjeneste, medmindre man netop vil tage Mandstabet ud af de Folk, som skulle have en helt anden Udvæls. Det er aabenbart at gaa uden for alle Forudsætninger for Hær- loven at bruge denne Fremgangsmaade, og det er en daarlig Tak, de tidligere Krigs- ministre have faaet for, at de i Stedet for ganske simpelt at begære de fornødne Mil- itærarbejdere, hvad de havde været fuldt be- rettigede til, have staaet Staten for denne Udgift, saa længe det kunde lade sig gøre, idet man havde Mandstab i Novemberholdet. Jeg skal minde om, at i Hærlovens § 30, der handler om Militærarbejdernes Indkal- delse, staar der: „Af de udstrevne Militær- arbejdere indkaldes aarlig til Traintjenesten 160 Mand, til Hestepasertjenesten 180 Mand, til Sundhedstropperne 112 Mand, og til anden Tjeneste det efter dennes forskellige Behov nødvendige Antal“. Det forudsættes altsaa ligefrem, at det ikke skal være det Mandstab, der er indkaldt til Ud- dannelsen som Kompanier, der skal gøre Militærarbejdertjeneste til Skade for hele dets Uddannelse, og jeg antager, at efter at man har begrænset Uddannelsen i den Grad, som det er flet, vil det være aldeles ind- lysende, at det ikke bør finde Sted. Hvis man lader det finde Sted, vil Konsekvensen være, at man paa det Mandstab, der ind- kaldes som Kompanier, og som skal have Skolekoler, lægger foruden deres øvrige Tjeneste en Militærarbejdertjeneste. Jeg finder, at det vil være ganske uforlignligt at nægte dette Beløb, og jeg anser det for en Selvfølge, at det vil blive vedtaget her i Tinget.

Noget lignende Betragtninger gælde med Hensyn til et andet Beløb, der er nægtet i det andet Ting. Det er et Beløb paa 10,000 Kr., som stod paa § 26 og skulde anvendes til Telefon- og Telegrafmateriel til Fæstningen, for at man kunde etablere den fornødne Forbindelse mellem de forskel- lige Kommandoler. At det andet Ting i vor Tid, hvor Telegrafen og Telefonen ere

blevne opfundne, har villet nægte et Beløb til at bringe disse Indretninger til Anven- delse under de Forhold, hvorom her er Tale, er mig ganske uforlignligt. Thi hvad bliver Følgen af, at man nægter det? Følgen bliver naturligvis den, at det bliver Mand- stabet, der maa løbe eller efter Omstændig- hederne ro, hvis det er paa Forterne, i Stedet for at Ordre og Meddelelse kunde sendes paa den simpleste Maade af Verden pr. Telefon eller Telegraf. Jeg forstaar ikke, hvorledes det andet Ting, som dog ellers gerne vil have Ord for at være et demokratisk Ting, som gerne vil gøre det saa godt, det kan, for de menige, kan gaa hen og nægte et saadan Beløb, hvilket blot har til Følge, at det gaar ud over de menige. — Jeg skal i øvrigt ikke nærmere omtale de Medsættelser, der have fundet Sted paa Krigsministeriets Budget, eller de Be- villinger, der ere Tale om at genoptage. Jeg har blot villet nævne de to Punkter, med Hensyn til hvilket enhver Lægmænd maa kunne gøre sig Rede for, at Bevilling bør gives.

Madsen-Nygaard: Det ærede konge- valgte Medlem (Steffensen) begyndte sit Foredrag i Aar som foregaaende Aar med at klage over det andet Tings Behandling af Finansloven. Jeg forstaar i det hele ikke, hvilken Fornøjelse det ærede Medlem ved- blivende kan have af at gentage denne Be- klagelse, da jeg med den bedste Vilje ikke kan se, at der er nogen Grund til Klage. For det første er der jo ingen, der fore- skriver Landstinget, hvor lang Tid det kan have til at behandle Finansloven. Det an- det Ting har ingen Sinde nægtet en mid- lertidig Finanslov. Jeg nævner det med Hensyn til, at for saa vidt Landstinget mener ikke at kunne blive færdigt med sin Be- handling til Begyndelsen af April, er der vist ingen, der vil forhindre det i at faa den fornødne Tid dertil. — Dernæst kan det ærede Medlem ikke være uvidende om, at efter Grundlovens § 48 skal Forslaget til Finansloven behandles først i det andet Ting, der som Følge heraf maa gennemgaa det nøje i alle Enkeltheder. Endvidere ved det ærede Medlem meget godt, at der til en saadan Detailbehandling kræves omfattende og indgaaende Oplysninger, og at det ikke sjældent hænder, at der hængaar flere Maa- neder, inden saadanne Oplysninger kunne tilvejebringes, og inden det altsaa bliver muligt at tage endelig Beslutning. — Ende- lig ved det ærede Medlem meget godt, at der fra Regeringens Side stilles Ændrings- forslag paa Ændringsforslag, og at man